

sporadicità f. (scien.) sporadichnost, pojedinačnost, nezaraznost. **sporadico** (-ci), ag. (med.) nezarazan, koji se ne širi; (bot.) čije su vrste rasprostranjene po zemljama udaljenim među sobom; *blocchi* -i, rasturene, sporadičke stijene.

sporcacciare (*sporcaccio*, -ci), v. a. kaljati, iskaljati, ukaljati; prljati, isprljati, uprljati.

sporcamente, av. prljavo, nečisto; (fig.) nepristojno, gadno.

sporcare (*spôrco*, -chi), v. a. prljati, isprljati, uprljati; (fig.) prljati, ukaljati, kaljati, okaljati (čast, ime); — *la carta*, kvariti papir, pisati stvari bez vrijednosti; — *l' anima*, ogriješiti dušu.

sporchizza, f. (p. u.) sporchizia.

sporchizia e **sporcizia**, f. nečistoća, prljavost; dubre, prljava stvar; (fig. e volg.) prljavština, nevaljalstvo; svinjarija.

spôrco (-chi), ag. prljav, nečist; (fig.) gadan, prljav (posao); gadan, nepristojan, sramotan (riječ); (di peso) nečist, s darom; *grigio* —, tamno, prljavo siv; *verde* —, tamno zelen; — *come un pèttine* (molto sudicio), vrlo nečist, vrlo prljav; *peso* —, težina s darom; *farle -e*, počinuti rdava djela; (med.) *lingua -a*, prepun, preopterećen želudac.

sporgenza, f. bočina, ispupčenje, kvrga, izrastao, grba.

spôrg-ere (*spôrgo*, -gi; pass. rem. *sporsi*), v. a. pomoći unaprijed; pružiti (ruku); primači (stolicu); pomoliti (glavu). || v. n. izbijati, izvirati; (archit.) ispadati napolje, stršiti; (pitt.) biti ispupčen; *gli sporse la lettera*, doda mu pismo; — *querèla*, podnijeti, prikazati tužbu. || **=ersi**, v. r. biti istaknut, izlaziti izvan linije; ispupčiti se, ispasti, praviti trbuh (zid).

sporgimento, m. ispupčenost, ispupčenje; (archit.) ispust, dio zgrade koji prelazi liniju (balcon itd.); (pitt.) ispupčenost, reljefnost.

sporre, v. a. (pop.) V. esporre.

sport, m. sport, zabava na čistom zraku (jahanje, lov, veslanje itd.); *dilettante di* —, sportsman (pl. sportsmen: ljubitelj, gajitelj

sporta), sportswoman (pl. sportswomen: žena odana sportu).

spôrta, f. sprta, kotarica, košara, korpa; kotarica (puna); *guadagnâr sulla sporta*, činiti da pleše držak od kotarice.

sportare (*spôrto*), v. n. (arc.) izbijati, izvirati; (archit.) ispadati napolje, stršiti.

sportellina, f. dim. sprtica, kotarica, korpica, košarica.

sportello, m. vratašica; (in muro, porta) vratance u vratima; prozorčić u vratima ili zidu; (imposta) krilo (vrata, prozora itd.); (di finèstra) prozorski kapak; (di carrozza) vrata; (mar.) kapak na prozorčiću od lađe.

sportismo, m. (neol.) sportizam, strast za sportom.

sportista (-sti), m. (neol.) sportist, sportsman; V. sport.

sportivo, ag. koji se bavi sportom; koji se tiče sporta.

spôrta, f. (stôr. rom.) sučeva nagrada, pristojbina.

spôsa, f. zaručnica; (novella) nevjestica, mladá; (promessa) vjerenica; (condotta in casa) dovoznica; è — *fresca*, tek se je vjenčala; — *di Gesù Cristo*, crkva Kristova.

sposalizio (-zi), m. vjenčanje, pozakonjenje.

spos-are (*spôso*), v. a. vjenčati, vjenčavati, pozakoniti; (prender marito) udati; (prender moglie) oženiti; (fig.) združiti, spojiti, sjediniti; — *un' idea*, utuviti sebi u glavu; — *persona di condizione inferiore*, oženiti ili udati za nepriliku, za osobu nižega reda, položaja. || **=arsi**, v. r. vjenčati se; (dell' uomo) ženiti se, oženiti se; (della donna) udati se, poći za muža; *ci si sposero*, uzet ćemo se; — *a qc.*, usvojiti si što, prihvatiti što, (fig.) vezati se za nešto, držati se nečega, usvojiti, primiti, zauzeti se.

sposatore, m. proslilac.

sposina, f. dim. mlada neva, snaha, nevjestica.

spositore, m. izjasnilac, objasnilac.

spôso, m. zaručnik; (marito) muž, suprug, drug; (promesso) vjerenik.

spossamento, m. iscrpenje, iscrpivanje; slabljenje; iscrpenost; iz-